

[Gudme.]

blev gennemført i fjor, har ikke nået at få nogen virkninger. Kreditformidlingsloven, som jo er gennemført af det samme flertal, er ligesom kommet som manden med slæden i vejen og har betydet, at de bestemmelser om oprettelse af en postgirobank, som S-SF-flertallet gennemførte i fjor, ikke har kunnet nå at blive realiseret. Derfor må jeg sige, at her er anledningen meget passende.

Nu har ministeren fortalt os, at han vil indskrænke denne løvs regler til alene at dreje sig om postfunktionærer, og derved når vi altså til det, som vi også gerne ville have i fjor, at vi ikke fik nogen almindelig postgirobank — til at begynde med for statsansat personale, senere nok også for kommunalt ansat personale og i sidste ende nok for alle former for personale og alle mennesker. Vi kan altså nå at få den kvant, næsten inden den er blevet født. Så derfor må jeg for mit partis vedkommende sige, at det oplæg, ministeren nu kom med har vi overordentlig sympati for.

Så var hr. Kampmann inde på den betragtning, om der i virkeligheden var formelle betænkeligheder ved, at man nu administrativt ændrede det, som lovmæssigt er blevet gennemført i juni i fjor. Hertil kan jeg kun sige, at hvis disse formelle betænkeligheder virkelig er reelle, og det ser vi naturligvis meget gerne seriøst på i udvalget, så skal det ikke komme an på formen, så skal det da nok være muligt også at finde et flertal her i tinget for, at det ikke blot bliver en administrativ, men også en lovmæssig ændring. Men det oplæg, ministeren har givet, den afgrænsning af bestemmelsens rækkevidde, vi her har fået skitseret, kan vi støtte, og hvad enten det skal ske administrativt, eller det skal ske igennem en lov er vi med.

Ipsen (FP):

Jeg kan på fremskridtspartiets vegne meddele, at fremskridtspartiet er meget interesseret i gennemførelsen af dette lovforslag og derfor vil støtte det fuldt ud i udvalget.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti ser med sympati på forslaget om at fjerne disse afsnit fra postloven, hvorefter ministeren for offentlige ar-

bejder bemyndiges til at give mulighed for at oprette lønkonti med adgang til at yde lån og med en forrentning, der svarer til den almindelige rente for opsparing på opsigelsesvilkår.

Så vidt vi kan se, kunne der være fare for, at meget store summer ville gå ind over denne postgirobank, så denne bank kom til at stå i et misforhold til landets øvrige banker og sparekasser. Vi hilser derfor med glæde det af ministeren for offentlige arbejder fremsatte synspunkt, at man kun vil lade disse bestemmelser gælde for dem, der er ansat i post- og telegrafvæsenet.

Ib Larsen (CD):

Mit parti kan jo af naturlige grunde ikke lastes for at have medvirket til denne del af postloven, men vi ønsker sagen undersøgt og belyst noget mere og vil gerne deltage i et positivt udvalgsarbejde. På forhånd er vi dog noget skeptiske, hvis man skulle ønske at udvikle en egentlig postbank.

Kristine Heltberg (SF):

For det første vil jeg, direkte adspurgt af hr. Kampmann, sige, at jeg ganske deler hans opfattelse. Det forekommer at være mig mere end tvivlsomt, om ministeren kan foretage en ændring af den omtalte art, uden at det medfører en ændring i selve loven, altså om der rent administrativt kan gennemføres så store ændringer i den gennemførte lov.

I øvrigt vil jeg meddele, at vi naturligvis ikke på nogen måde kan deltage i en positiv og velvillig behandling af dette lovforslag, som vi synes er i strid med den almindelige tendens til rationalisering og fornuftig udnyttelse af de muligheder, som netop postkontorerne giver os mulighed for. Naturligvis vil vi sagligt og reelt tage del i udvalgsarbejdet, men vi kan ikke have den fjerreste sympati for lovforslaget eller dets intentioner.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne er — jeg tør næsten sige naturligvis — heller ikke sympatisk indstillet over for dette lovforslag. For et parti, som overhovedet ønsker bank- og kreditvæsenet nationaliseret, kan der jo ikke være noget særligt afskrækkende i det, som man med en nok så forslidt frase kalder den sni-